

Verf. *Sed huic distinctioni.*

17 Ubi constat de possessione tertii, qui se opposuit, sententia executioni mandatur absque præjudicio possessionis, cujus effectus est, ut victor succedat in jus, & actionem, quæ superato competebar, & eadem experiri poterit viâ ordinariâ adversus possidentem, qui privati sua possessione nequibit summarie, quamvis victor in continenti probet victi dominium. Vide Salgad. Scacc. & Cancr. ubi proximè. Hoc apud nos proculdubio observabitur, cum semper cum tertio ordinariâ viâ agatur, & plenarie jura partium discutiantur, sicut prænotatur numero precedenti.

Verf. *Primum, ubi contradictor.*

18 Quoties tertius possessorem se probat, dominium allegans, ut executionem impediat, victori incumbit probatio domini debitoris. Cancr. numero 67. & 68. Scacc. d. limitat. 6. memb. 4. numero 85. Salgad. numero 64. qui & duas conclusiones subsequentes, in quibus idem est juris, comprobant, & Cevall. d. quæst. 16. numero 16. Salgad. d. cap. 8. numero 87.

Verf. *Quartum, tribus his.*

19 Hæc quæ hac conclusione, & quinta exprimuntur, de jure nostro, & praxi nequeunt observari, cum plenario judicio agatur cum tertio oppositore. Adde Cancr. d. cap. 16. num. 78.

Verf. *Sextum, majorem dubitationem.*

20 Si tertius, qui se opponit, agnoscat dominium ad victum spectare, nec justam causam possessionis, quam obtinet, ostendat, in eum executio procedet. Cancr. variar. part. 2. cap. 16. num. 80. Salgad. de Reg. protect. part. 4. cap. 8. num. 95. & 360. ubi quod non prodest tertio fraudulenta possessio, Pichard. supra part. 2. §. 2. num. 11.

Verf. *Octavo hic colligitur.*

Sequitur Cancr. num. 82.

Verf. *Decimo, ex his constat.*

21 Non impedit executionem tertius, qui non habet actualem possessionem rei, quæ petitur, sed jus duntaxat ad eam adipiscendam. Cancr. dict. cap. 16. num. 92.

Ad Num. 5.

22 Mertus exequutor tenetur admittere oppositionem tertii, & super ea pronunciare. Salgad. part. 4. cap. 6. num. 75. Cancr. part. 2. cap. 2. num. 267. Azeved. in l. 6. num. 7. tit. 17. lib. 4. Recopil. Cur. Philip. part. 2. §. 26. num. 2. Menoch. de arbitrar. lib. 2. cap. 38. num. 8. Peguera decis. 138. Joseph. Ludovif. decis. 26. num. 15. Cevall. tract. de cognit. per viam violent. quæst. 16. ex num. 42. Similiter exceptionem falsitatis, vel nullitatis excipiet, ut ad judicem mandantem remittat decisionem, Idem

num. 50. Azeved. ubi proximè, de quo fusè Salgad. d. cap. 6. per tot.

Verf. *Postremò illud.*

Idem observat Azeved. num. 8. & in praxi servatur, ut videre licet apud Practicos nostrates præcitatos supra, num. 4. & 16.

Verf. *Hæc denique obtinent.*

Quæ de oppositione tertii adversus sententiam sunt præmissa, pariter locum habent in publicis instrumentis, quibus lege parata tribuitur executio. Cancr. supra part. 2. cap. 16. num. 97. Cevall. dict. quæst. 16. in princip. nullum enim quoad executionem inter hæc versatur discrimen. Cancr. ibidem. Menoch. lib. 3. pres. 13. numero 10. & Interpretes promiscue de illis verba agere solent, sicut ex laudatis supra, numero 4. constabit, ut ex Pichard. p. 2. §. 2. numero 6. Paz tom. 1. part. 4. cap. 4. numero 3.

Ibi: *Sed an instrumenta.*

Licet ex lege, vel statuto instrumenta publica paratam obtineant executionem, in tertium tamen exequi non permittuntur. Gutierrez. pract. lib. 1. quæst. 114. Cevall. supra d. quæst. 16. per tot. Salgad. d. cap. 8. num. 85. Azeved. in l. fin. num. 12. tit. 21. lib. 4. Recop. Amat. variar. resolut. 13. num. 33. Merlin. de pignor. lib. 3. quæst. 41. num. 13. Pichard. ubi proximè. Parladot. d. cap. fin. part. 4. §. 5. num. 1. Qui duo fusè tradunt, quando in tertium executioni sit locus. Paz d. part. 4. cap. 1. num. 50.

Est aliud oppositionis genus in foro frequentissimæ, quoties debitor qui solvendo non est, executivè convenitur, & tertius se opponit, non dominium, vel possessionem rei pro executione captæ, sed se jure potiorum creditorem asserens, ut sibi prius quàm alteri ex distractione bonorum persolvatur: quo casu apud nos praxis obtinuit, ut fopitâ executionis viâ ordinariâ, inter creditores de prælatione disceptetur: quo peracto judicio, executio ad effectum perducitur, ac juxta prælationis sententiam æs alienum exsolvitur. Salgad. de Reg. protect. part. 4. cap. 8. num. 65. ubi plures, Carleval. fusè de judic. tom. 2. disp. 12. per totum. & alii supra memorati, num. 4.

Sunt tamen qui sentiunt, executionem non impediri, sed primo, qui executionem petit, solvendum: quos laudat Carleval. num. 10. Alii videntur executivâ viâ procedendum usque ad subhastationem, pecunieque sequestranda interim donec super prælatione pronuncietur, ut creditoribus suo ordine sententia satisfiat. Sic docuerunt Gregor. Lop. in l. 11. gloss. 1. tit. 14. p. 5. & alii, quos refert, ac sequitur Carleval. num. 17. Quicquid de jure sit, usus forensis nostratum ex l. 41. tit. 4. lib. 3. Recopil. inductus multum æquitatis præ se ferre videtur, ut temperata viâ executivæ violenta celeritate, miseris ære alieno oneratis temporis angustie relaxentur, ut vel pecuniam quærere valeant, vel à creditoribus inducias impetrent: quod sæpe contingit,

CAPUT XVII.

tingit, quo evitant ingens dispendium, quod suis bonis sub hasta divenditis experiuntur. Benè verum est, nonnunquam debitores ea benignitate abuti, objicientes suppositos creditores, ut executionem suspendant, cui cautum judicem obviam ire oportebit, quod mihi conjudici in Supremo Prætorio evenisse recordor.

SUMMARIUM.

- 1 De interdicto, quod de interim vocatur, qui egerint, recensentur.
- 2 Hoc interdictum spectat ad possessoria remedia adipiscenda, retinenda, ac recuperanda.
- 3 Proprie appellatur interdictum, & de vocis etymologia.
- 4 Sententia est interlocutoria, qua in eo judicio profertur.
- 5 Eam judex qui tulit, non valet revocare.
- 6 Quod interdictum est preparatorium ad judicium principale possessorium, & ante hoc inchoatum exerceri potest.
- 7 Utrum competat solum possidenti.
- 8 Desiderat causam summariam cognitionem, & judex potest ex officio procedere.
- 9 Sufficit semiplena probatio.
- 10 Testes in hoc judicio summarissimo examinari an prosint quoad principale, & è contra?
- 11 Non sit probationum publicatio, nec observantur alia solemnia judiciorum.
- 12 Non restituitur minor. & num. 33.
- 13 In judicis alius possessoris non denegatur restitutio, & quid in tenuta.
- 14 In eo interdicto non obijciuntur repulsa testibus. Aliud in possessoris judicis servatur, num. 19.
- 15 Ex eo non datur aliqua possessio, sed mera detentatio.
- 16 Filio litiganti in patrem super alimentis, ea interim dum lis pendet, assignari solent.
- 17 Supplicare an liceat, & num. 31.
- 18 De instrumenti ediri falsitate objectio non auditur: quod limitatur.
- 20 In judicio tenuta an repulsa in testes admittantur?
- 21 Hoc interdictum an simile judicio tenuta?
- 22 Utrum possit concurrere idem interdictum cum tenuta?
- 23 Comperit detentatori, vel naturaliter possidenti.
- 24 Utrum ex eo interdicto manutenendus qui habet contra se juris presumptionem? & num. seqq.
- 25 Si uterque litigans probet se possidisse lris mora tempore, superabit qui de antiquiore possessione docuerit.
- 26 Manentio ex hoc interdicto an cesset, prolata in causa principali sententia in detentatorem, à qua ipse provocavit?
- 27 Dicere in hoc judicio de nullitate non licet, nec conceditur privilegii restitutio.
- 28 Agens interdicto hujusmodi quid probare debeat.

AD hæc, quæ velut præludia traduntur, & ad totius capitis enucleationem consulendi Menoch. de retin. possess. remed. ult. Paz tract. de tenur. cap. 2. Scaccia de appellat. quæst. 17. limit. 6. memb. 2. Ant. Gom. in l. 45. Tauri, num. 226. Matienz. de stylo Cancellar. tit. 3. cap. 1. §. 27. gloss. 4. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 13. Constant. Roger. tract. de remed. possessor. num. 15. Cancr. variar. part. 3. cap. 14. Plot. in l. Si quando, à num. 107. C. de in lit. jurand. Marefcot. variar. lib. 1. cap. 11. Virgin. de Boccacis de interdict. Uti possidetis, cap. 20. Salgad. de Reg. protect. part. 3. cap. 13. ex num. 2. ubi plures. Molin. de justit. & jur. tract. 2. dispur. 638. num. 10.

Ad Num. 1.

De differentiis hujus interdicti, quod de interim vocant nostrates, ac Uti possidetis, latè Matienz. supra num. 19. Menoch. num. 11. Paz num. 20. sciendum est hujusmodi summarissimum interdictum à judicis officio procedens commune fore omnibus possessoriis remediis adipiscenda, retinenda, ac recuperanda, ut constat ex Menochio, qui in suo tripartito de possessione tractatu, caput triplex ultimo loco collocat de hujusce remedio agens. Observat Salgad. sup. cap. 12. num. 9. Molin. dict. cap. 13. num. 70. & 71. Scaccia d. memb. 2. num. 9. verf. Hoc possessorium. Virgin. de Boccac. num. 11. nam sicut pro retinenda possessione, ita pro adipiscenda, & recuperanda possunt contententes ad arma devenire, cui judicis auctoritate obviam ire oportet.

Ibi: *Cujus equidem praxis origo.*

Hæc prosequitur, ac refert Anton. Gom. ubi supra. Menoch. à num. 12.

Ibi: *Quod si propriam vim hujus interlocutionis.*

De etymologia verbi, Interdictum, non constat, de qua præter Pichard. Mynfinger. Oynotom. & ceteros Institutionem Expositores in §. 1. Inst. de interdict. Osuald. ad Donel. lib. 20. cap. 2. lit. M. Cujac. ad tit. Inst. de actionib. in princ. Corraf. in l. penult. num. 2. ff. de servitut. Petr. Barbosa in l. Qui prior, num. 7. de judic. Alciat. in l. 1. num. 43. de novi oper. nunciat. Ex quibus deducitur, nostrum possessorium remedium rectè interdictum nuncupari, cum prohibitorium sit, interim, ac inter duos dictum. De interdictis, & quomodo ab edictis distinguantur, videndus Cujac. observat. lib. 5. cap. 17. Alciat. lib. 3. parerg. cap. 15. fusè Pichard. rubric. Inst. de interdict.

Ad Num. 2.

Decretum quod in judicio hoc summarissimo profertur inter sententias interlocutorias recensetur, cum nec quoad proprietatem, nec quoad possessionem quicquam definit.

Cancer. *sup. d. cap. 14. num. 37.* Menoch. *d. remed. ult. num. 46.* Aug. Barbofa *collect. cap. Cum venissent, num. 6. de institut. Trentacinq. variar. lib. 3. tit. de probat. resol. 12. num. 4.* Ant. Gom. *in l. 45. Tauri, num. 226. ad med. Scacc. sup. d. qm. 6. memb. 2. num. 2. vers. Secunda quia.* Salgad. *ubi proximè.* Valasc. *consult. 79. num. 17.* Bernard. Græv. *ad pract. Camera Imper. lib. 1. concl. 7. confid. 1. num. 1.* qua forma conceipi debeat interloquutoria, tradit Menoch. *num. 4.*

5 Non tamen poterit iudex interloquutoriam eam revocare, quod in aliis permittitur, *ex l. Quod iussit 14. de re judic. Menoch. num. 56. Scacc. num. 5.* qui limitat *num. 7.* si decretum nulla præmissa causæ cognitione pronuncietur; nam tunc poterit retractari.

Verf. *Quo fit, ut hoc interdictum.*

6 Hoc interdictum, quod est præparatorium ad iudicium plenarium possessionis, intervenire poterit priusquam lis principalis inchoetur. Cancer. *num. 4.* Ant. Gom. Menoch. Constant. Roger. & alii laudati *num. 1.* Imò etsi fo-lummodò super proprietate discipretur, erit huic interdicto locus. Ant. Gom. *in d. l. 45. Tauri, num. 226. in fin. Quid apud nos dum pendet lis de tenuta majoratus, quod est iudicium possessorium, l. 10. tit. 7. lib. 5. Recop. an huiusce interdicto agi possit? Negat Molin. d. cap. 13. num. 71.* addens quod si scandalum imminet, Consiliarii manutione, vel sequestro providebunt, de quo infra, *num. 22.*

Ad Num. 3.

7 Quanquam remedium istud proponi possit ab eo, qui non possidet, cum agitur de interdicto adipiscendæ, vel recuperandæ, ut prænotatur supra, *num. 2.* at D. Covar. sub hoc capite duntaxat de retinenda possessione dixerit idè hic docet, opus esse quod probetur possessio, ut manutio ex hoc interdicto agenti concedatur; alioqui si se spoliatum queratur, repellatur qui alio remedio interim uti debet, de quo Menoch. *de recup. remed. ult.* Sic conclusionem probant idem Menoch. *de retinend. remed. ult. num. 14. 15. & 29.* Salgad. *d. cap. 12. num. 3.* Trentacinq. & alii cumulati supra, *num. 1.*

Ad Num. 4.

8 Summaria causæ cognitio desideratur in hoc iudicio possessorio. Menoch. *ubi proximè, num. 33.* Salg. *d. & Trentac. ubi supra.* Scaccia *d. q. 17. lim. 6. memb. 2. num. 4.* Anton. Gom. *num. 226.* Constant. Roger. *num. 15.* Paz de *tenut. cap. 3. num. 26.* Virgin. de *Boccac. d. cap. 20. num. 8.* nec requiritur ordo iudiciarius, velur libelli oblatio, contestatio litis, aut conclusio causæ. Salgad. *num. 3.* Trentac. *num. 4.* Menoch. *num. 27.* Boccac. *num. 15.* Citatio autem omittenda non est. Menoch. *num. 31. & 33.* Boccac. *num. 8.* Cancer. *part. 1. respons. jur. ex num. 4.* Sed si super actuali possessione apprehendenda rixa, seu scandalum timeatur, iudex ex officio procedere debet, ut possessionem tradat, vel rem sequestro committat. Scacc. *num. 1. & 11.* Virgin. de *Boccac. num. 22.* Ant. Gom. & Roger. *ubi supra.*

Ibi: *Nos eadem utimur cautela.*

Quam proximè probat Menoch. *num. 33. & num. 34.* subjungit, levem sufficere probationem, vel semiplenam, quod præter ibi laudatos tenent Matienz. *de styl. Cancellar. tit. 3. cap. 1. §. 27. gloss. 4. num. 19.* Surd. *de aliment. tir. 1. q. 112. num. 22.* Aug. Barb. *collect. cap. in omni negotio, num. 18. de testib. ubi plures.* Paz de *tenut. cap. 31. num. 28.* Salgad. *de Reg. protect. p. 3. cap. 12. num. 20.*

Verf. *Quartum ex præmissis.*

Testes in huiusmodi summario iudicio deponentes, si reproducantur in plenario, fidem faciunt absque novo examine, seu ratificatione: quinimò si pendente lite principali tulerint testimonium, absque reproductione probant quod hoc interdictum. Quæ vera sunt quando plenariè, ac parte citata fuerint interrogati. Molin. *de primog. lib. 3. cap. 13. num. 21.* Menoch. *de retin. remed. ult. num. 38.* Molin. *de just. & jur. tract. 2. disp. 637.* Rursus an probationes iudicii plenariè possessionis, vel proprietatis ad hoc summarium profine, docet Menoch. *num. 37.* qui *num. 39.* cum aliis tenet, iudicem posse fidem adhibere dictis testium sine juramento.

Verf. *Quintum, est præterea.*

In his causis non est opus probationum publicatione, quæ ut aliæ solemnitatis iudicii prætermitti solent, de quibus supra *num. 8.* Menoch. supra *num. 40.* Molin. *d. lib. 3. cap. 13. num. 67.* ubi quod aliud cum de tenuta primogenii controvertitur, Paz *d. cap. 2. num. 27.*

Verf. *Sextum, accedit ad hæc.*

Minor non restituitur eo interdicto agens adversus omiffam probationem, & generaliter restitutio illi denegatur in hoc summarissimo iudicio. Menoch. *num. 54.* Molin. *num. 63.* Scacc. *de appell. q. 17. limit. 6. memb. 2. num. 8.* Benintend. *decif. 79. num. 8.* Molin. *d. tract. 2. disp. 638. num. 9.* Contard. *in l. unic. limit. 8. num. 22. C. Si de momentan. possess. Azeved. in l. 3. num. 27. tit. 8. lib. 4. Recop. Gurtier. pract. lib. 2. q. 88.* Paz *cap. 2. num. 28.*

Ibi: *Tametfi minor læsus in iudicio possessorio.*

Quoties de possessione principaliter agitur, minor beneficio gaudet restitutionis. Scaccia *sup. q. 19. remed. 2. num. 2. & num. 8. cum seqq.* Molin. *d. cap. 13. num. 64.* Azeved. *ubi proximè.* Gurtier. *d. quæst. 88.* Molin. *d. disp. 638. num. 9. vers. Tota difficultas.* Paz *ubi proximè, cap. 3. num. 5.* Utrum in iudicio tenetæ minor restituatur, disputat Molin. *d. num. 64.* qui licet in negativam propensus videatur, tandem relinquit cogitandum, subdens regia declaratione rem indigere: at Molina alter Theologus affirmativam rectè probat, quæ in praxi observanda, cum in dubiis auxilium restitutionis minoribus concedi debeat. Marefcot. *variar. libr. 2. caput 98. numero 6.* Cyriac.

Cyriac. *tom. 2. controvers. 268. num. 28.* Sfort. *Odd. de restit. part. 1. quæst. 15. art. 6. num. 44.* Gurtier. *practic. lib. 3. q. 31. num. 4.*

Verf. *Septimò est in eadem quæstione.*

14 Præterea in causis huiusmodi non obijciuntur defectus testibus ad eorum reprobationem. Molin. *d. cap. 13. num. 66.* Menoch. *num. 41.* Urfill. *ad Afflic. decif. 351. num. 2.* Molin. *d. disp. 638. num. 9. vers. Molina ubi supra.* Paz *d. cap. 2. num. 29.* Farin. *de testib. q. 62. num. 195.* quod regulare est in summaris causis, nisi irreparabilis læsio subsqueretur. Azeved. *in l. 1. num. 43. tit. 8. lib. 4. Recopil. Rebuff. ad Constitut. Gallia, tom. 3. tit. de reprobat. test. art. 1. num. 14.* Paz *in praxi, tom. 1. temp. 9. num. 25.* Marant. *de ordin. judicior. part. 6. tit. de restitum repulsi. num. 19.* Aug. Barbofa *collect. cap. Veniens 38. num. 6. de testib. Urfill. supra num. 1.* Farinac. *num. 193.* Vide Menoch. *de arbit. lib. 1. cas. 32.*

Ibi: *Sed quis debet esse in possessione, lite pendente.*

15 Per interdictum de interim, non decernitur cuiquam vera possessio, sed solum declaratur, quis in detentatione bonorum existere debeat, dum de principali causa controversia definitur. Scacc. *d. q. 19. remed. 2. concl. 2. num. 17. vers. Quia respondeo.* Matienz. *in l. 9. gloss. 1. num. 3. tit. 7. lib. 5. Recop. Menoch. de remed. ultim. num. 11.* Paz de *tenut. cap. 2. num. 15. 16. & cap. 3. num. 12.*

Ibi: *Ex quo ipse libenter infero.*

16 Dum filius cum parente in iudicio plenario contendit super filiatione, ut ab illo alimenta percipiat, solet peti, ut interim dum lis pendet, filius litigans per patrem alatur, ad quod summaria probatio recipitur de filiatione, cujus meminit D. Covar. *sup. cap. 6.* Surd. *de aliment. tit. 1. q. 112.* In hac igitur summaria cognitione testium repulsi non admittuntur. Roman. *singul. 388.* Urfill. *ubi proximè.* Aliud est in principali causa super alimentis, Farinac. *de testib. q. 62. num. 205.*

Verf. *Octavò, ad huius rei.*

17 Observat hæc D. Covar. quod etsi in hoc remedio solet admitti supplicatio, non tamen terminus in secunda instantia ad probandum conceditur, ex stylo Regii Tribunalis, Granatenfis scilicet Cancellariæ, quem refert Menoch. *de retinend. remed. ult. num. 33.* & immeritò Præsulem nostrum impugnatur, probans in hoc iudicio supplicationi locum fore, quod non inficiatur, imò affirmat D. Covar. *hic.* adde Paz *d. cap. 2. num. 30.* Gurtier. *Canonic. lib. 1. q. 34. num. 111.*

Verf. *Nonò, ubi ad huius interdicti.*

18 Non licet contra instrumenta nec de falsitate dicere, si aliqua in hoc exhibeantur iudicio.

Molin. *d. cap. 13. num. 68.* Menoch. *num. 43.* Molin. *d. disput. 638. num. 9. vers. Molina ubi supra.* Ratio est, quia hæc altiozem exigunt indaginem, quæ in huiusmodi causis rejicitur. Paz *d. cap. 2. num. 31.* Unde si brevi possit falsitatis suspicio investigari, de ea cognoscetur. Uterque Molina *ibidem.*

Verf. *Quod si ageretur.*

Licet omnis causa super possessione summaria censetur, Marant. *de ordin. judic. part. 4. dist. 6. num. 46.* tamen in illis repulsiæ testium obijci, ac probari possunt. Barbofa *collect. cap. Præsentium, num. 4. de testib. in 6.* Paz *cap. 3. num. 4.* Molin. *d. num. 9.* Farin. *d. q. 62. num. 202.* nam cum defensio fit, auferenda non est etiam in iudiciis summaris. Afflic. *decif. 351. num. 3.* nec leve detrimentum censeri debet possessionis amissio, propter commodum ejus, S. Retinenda, *vers. Commodum.* Infit. *de interd. Paz cap. 20. num. 7.* & quæ tradit *d. cap. 3. à num. 3.* Parlad. *differ. 137. num. 20. & lib. 1. quotid. cap. 9. à num. 1.*

Ex quo videtur resolvi posse, quæ in dubium revocant nostrates, an scilicet in summario tenetæ iudicio objectiones contra testes, & instrumenta admittantur, cum *ex l. 10. tit. 7. lib. 5. Recop.* possessionis causa per illud penitus terminetur, & solum de proprietate liceat agere: nihilominus Molin. *d. cap. 13. locis præcitatis, nihil resolvit, quem sequitur alter Molina ubi proximè, de quo etiam Gurtier. Practicar. lib. 2. q. 88.* Mihi quidem semper placebit D. Covar. doctrina, ut in tenetæ controversis de iustitia litigantium (ob grave admodum præjudicium, cum lites super primogeniis diuturnæ regulariter fiant) exactissimè cognoscatur, idcirco hoc munus univèrso Consilio Regio reservatur, ut cuncti Senatores ad decisionem concurrant, *l. fin. tit. 19. lib. 4. Recopilar. Videas infra num. 33.*

Ad Num. 5.

Interdictum Interim, competit civiliter possidenti tantum, modò alius in actuali possessione non reperitur. Menoch. *de retin. remed. ult. num. 16. & 17.*

Verf. *Ego verò, Ibi: Quod erit ibidem observandum.*

Ex *l. 45. Tauri*, non solum civilis, sed etiam naturalis possessio jure ipso in legitimum transferretur successorem majoratus: sed cum sæpe contingat, ut duo, vel plures se in successione potiores esse intendant, ex quo jurgia oriri possent dum super apprehensione bonorum contenderent, lite super proprietate pendente; idè lege cautum est, ac introductum, ut in summarissimo iudicio de tenetæ dicto, de possessione haberetur cognitio, & qui potior jure videretur, actualem teneret interim possessionem, reservato ejus plenario iudicio, simul & proprietatis, *l. 9. tit. 7. lib. 5. Recopilar.* Deinceps huius iudicii natura sic immutata est, ut tenetæ sententiæ iudicium possessorium profus definitur, jure tantum proprietatis reservato, *l. 10. eod. tit. l. fin. tit. 19. lib. 4. Recopilar.* Ex